

КРАТКА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКА БОЖИЯ ЦЪРКВА

50 ГОДИНИ ББЦ ГАБРОВО

УВОД

Рожденият ден на Христовата църква е Петдесятница - денят, в който апостолите, заедно с едно голямо множество от сто и двадесет души се събира в Ерусалим в "горната стая" на една къща, където живеят някои от апостолите. "И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше *способност* да говорят." (Деяния 2: 1-4)

В България християнството официално води своето начало от 865 г., когато княз Борис I покръства българите. В основата на своето служение православната църква оставя преданията, ритуалите, догмите, обредите и така потъва в духовен мрак по отношение на евангелските истини и евангелското служение на ранната Христова църква.

От 14 век църквата започва да възстановява идеалите на Новия завет. Реформатори като Джон Уиклиф, Ян Хус и др. търсят пътища за обновлението на Римокатолическата църква. Възгледите и примера на Ян Хус вдъхновяват Мартин Лутер, когато той се изправя пред подобни проблеми в Германия. Макар да има различия в тълкуването на някои пасажии от Евангелието между Мартин Лутер и Улрих Цвингли, както и между някои други по това време, всички те тръгват по – новия път на т. нар. протестанство. Много от реформаторите на църквата както в началото, така и по – късно са загинали в затворите или на кладата.

В християнството остават трите най – големи клона; католици, православни и протестанти. Божия църква е част както в България, така и в целия свят от т. нар. протестантска църква.

Като начало на евангелското вероизповедание в България се смята 1858 г., когато мисионерите Уесли Претиман и д-р Алберт Лонг започват своята работа най – напред в Северна България (Шумен, Велико Търново и Тулча), после в Ловеч, Севлиево, Варна, София, Банско и създават първата евангелска методистка епископална църква.

През 1859 г. д-р Брайнгтън и д-р Ел Ригс обикалят Южна България, Македония, Солун, Битоля, Прилеп, Скопие, Самоков, Пловдив, Стара Загора. Едно безспорно велико дело е българският превод на Стария и Новия завет. Британското библейско дружество възлага на д-р Елиъс Ригс да преведе цялата Библия.

БЪЛГАРСКА БОЖИЯ ЦЪРКВА ГРАД ГАБРОВО

През периода 1951 – 1954 г., мисионерката Мария Коева от град Варна, за първи път донесе благата вест в Габрово. Там тя споделя Божието слово с Васил Петров, Койка Коева, и Атанаска Коева. Към тях по – късно се присъединяват Станка и Събка, Никола , Георги Тунчев, Колю Митков – Юргангията, свекървата на Атанаска – Минка.

Тези няколко човека започват събрания по домовете си. От начало вярващите се събират в Атанаска Коева, чийто дом е в центъра на града /сега на негово място е построена новата градска баня/. По - късно събранията продължават и в дома на пътния кантонер Васил Петров, който живее със семейството си в кантона между кварталите Смирненски и Недевци. И както се казва в Словото: "А Господ всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха." (Деания. 2:47) – така и в Габрово расте броят на повярвалите в Господ Исус.

През 1954 г. от град Попово се преселват в град Габрово семейство Димитър и Йорданка Генови. Те са уволнени от работа заради вярата и това е главната причина за тяхното преместване. Пристигайки в Габрово те установяват връзка с вярващите. За няколко години броят на новородените вярващи достига 20 души.

През месец май 1957 г. Димитър и Йорданка Генови са ръкоположени за пастори. Ръкополагането е извършено от пастори на Евангелски църкви от страната – п-р Цонко от гр. Ловеч, п-р Илия от с. Хирево, п-р Стамо от с. Голямо Градище. С този тържествен акт се поставя началото на църквата в гр. Габрово. Пастор Димитър и неговата съпруга отварят дома си в кв. Стефановци за редовни богослужения на църквата.

По онова време тоталитарният режим в страната не разрешава регистрирането на евангелски църкви и затова църквата в гр. Габрово се събира нелегално. Налага се постоянна промяна на дните, часовете и мястото на провеждането на службите. Местната власт и агенти от Държавна сигурност следят постоянно църквата и правят всичко възможно да прекратят събранията. Униформени и цивилни милиционери нахлуват по време на богослуженията и насилствено вземат Библии и християнска литература. Някои от вярващите успяват да скрият и запазят Библии и песнарки под дрехи, столове и черги. В една от тези акции участва и началника на Държавна сигурност – майор Заимов, който отправя гневни заплахи, че докато е на този пост няма да позволи подобни събрания и ще унищожи църквата. Бог запазва народа си и не позволява на дявола да извърши делото си. Скоро след този случай, майор Заимов се разболява тежко. Направена му е операция в гр. София и не след дълго е освободен от поста си. Преместен е да работи в Градския съвет, но до края на живота си страда от болен стомах.

Димитър и Йорданка

П-р Димитър Генов често е арестуван и глобяван не веднъж, заради това, че е отворил дома си за събрания. И така обиски, разпити, глоби, натиск за подписване на декларации за отказ от проповядване и богослужения не сломяват църквата през всички тези години. Нищо не може да отлъчи вярващите от Божията любов, нито гонения, нито разстояния, нито студ и нито глад. Господ прибавя нови хора към църквата и в началото на 80-те г., старата къща на брат Димитър е преустроена в салон.

През пролетта на 1990 г. малко след като българският народ получава свобода на вероизповеданията Божия църква получава и първата си правна юридическа регистрация и е регистрирана към Министерството на вероизповеданията с името Българска Божия Църква.

На 13 март 1990 г. на гости на църквата за първи път са пастор Пол Лаустер с екип от САЩ и Главния Старейшина на ББЦ пастор Павел Игнатов.

На 05 май 1990 г. е и първото свободно събрание на църквата извън кв. Стефановци, което се провежда в с. Враниловци на 10 км. от Габрово. На този ден са ръкоположени за пастори на църквата Петър и Милка Василеви. При ръкополагането вземат участие първият пастор на църквата пастор Димитър Генов, Главния Старейшина на ББЦ пастор Павел Игнатов, пастор Румен Иванов, пастор Величко от град Ловеч, пастор Станислав от град София, пастор Илия от град Пловдив и пастор Христо от град Севлиево.

Бог дава благословени години за България, като в цялата страна започва масово евангелизиране и потоци от хора започват да се стичат към църквите. Тази вълна от съживление достига и ББЦ - Габрово, като за кратък период от време, църквата нараства многократно и мястото на събирането в кв. Стефановци става недостатъчно.

Първият салон под наем, в който се премества църквата е на бившата ОФ организация, която се намира в блок "Щастие" срещу автогарата. Но само за няколко месеца през същата интензивна година църквата наема още по – голям салон, който се намира в бившия хотел "Бузлуджа", кв. Палаузово. Салонът е с 80 седящи места, но за кратко време и той става недостатъчен за ползване. Предпоследното място за събрания на църквата се намира в центъра на града - кино "Майчина грижа", чийто салон е с вместимост до 450 седящи места. Църквата използва базата на комплекса за офис, стаи за семинари и складови помещения.

През периода 1991 – 1993 г., използвайки времето на съживление, ББЦ – Габрово, употребява всички средства и възможности за достигане на недостигнатите. Започва провеждането на масови евангелизации, като се използват залите на Културният дом, Спортна зала "Орловец", градския стадион и централните части на града. В резултат от усърдната работа на всички, киносалонът на "Майчина грижа" приема в неделните си служби до 500 души. Хиляди са чули евангелието, стотици са кръстени във вода и приемат Святия Дух на Бог.

В края на 1995 г., група от хора напускат ББЦ – Габрово и се присъединяват към Петдесятното движение, като основават Евангелска петдесятна църква. Не след дълго време, втора група от младежи в църквата се отделят и създават собствена църква в града. Днес, след толкова години слава на Бог, ние не говорим за това със злоба и огорчение, но Божията любов в сърцата ни взе победа и днес, ние сме благодарни на Бог, за хората и църквите, които се родиха от служението ни.

От служението на ББЦ - Габрово има много членове на църквата и служители, които отиват по родните си места и занасят посланието на евангелието. Много от служителите днес, са пастори на църкви и служения както в България, така и в цяла Европа. Наши служители имаме в град Стара Загора, град Гълъбово, град Плевен, град Добрич, град София, град

Хасково, град Велико Търново, град Севлиево, град Дряново, селата Царева ливада, Горна Росица, Завет, Изворово, Камбурово и много други.

Новото име гласувано от ръководството на църквата става "Ветил", което в превод от гръцки, означава "Божии дом". Българска Божия Църква, като цяло е в духовно единство със Световната Божия църква и многократно е получавала не само духовна, но и материална подкрепа. За период от време църквата развива силна хуманитарна кампания, като в един от най - тежките преходи на страната в безработица и безпаричие, с помоща и подкрепата на Световните Божии църкви и Самарянско служение в Германия, църква "Ветил" предоставя тирове с храна и дрехи не само на църквите в региона, но и на много други нуждаещи се семейства. Хуманитарни помощи са доставени в домове за деца, дом за инвалиди в кв. Кряковци, както и в Окръжната болница на града. Църква "Ветил" винаги е била добър дарител в годините и е помагала със собствени сили и средства на всички призиви за помощ на които е могла и е имала силите да откликне.

Самарянска група

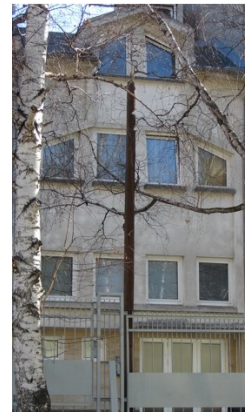
Пастор Руди Вагнер

На 25 януари 1996 г., с Божия помощ църквата купува полуразрушена сграда, която се престроява в Молитвен дом. От м. Април 1997 г. има разрешение за строеж.

Организационната ръководна работа по строителството е предоставена в ръцете на асистент пастора на църквата - Васил Петров, който в края на 1999 г. завършва обекта и църквата се премества в новата сграда.

С помощта на Бог, Световните мисии, както и донорството на Божия църква от град Кревинкъл, Германия, с личното съдействие, физическа и материална помощ на пастор Руди Вагнер, както и неуморният труд и дарения от страна на членовете на ББЦ - Габрово, днес църквата има собствена църковна сграда в централната част на град Габрово.

Служението на пастор Петър и Милка Петрови достига много хора с тяхната любов и всеотдайност. Пастор Петър Василев е избран за член на Старейшинският съвет на Българска Божия Църква през 1991г. Заедно с жена си Милка, те са участвали като представители на църквата на много конференции в Германия, Холандия, Франция и др. Пастор Петър Василев получава висока оценка за своето служение и е удостоен с грамота от Световната Божия Църква – отличие, което по изключение се дава на пастор,

п-р Петър и Милка

не завършил богословско образование, а само въз основа на духовната му практика. Пастор Петър и Милка Василеви пастируват църквата в периода от 1990 до 2001 г. В края на 2001 г. те поставят за водещи пастори на ББЦ "Ветил", вече ръкоположените през 1996 г. за асистент пастори, Васил и Атанаска Петрови.

Пастор Васил и Атанаска Петрови са трето поколение пастори на църква ББЦ "Ветил", които и до ден днешен държат здраво за чистотата и предаване на истините на Божието слово.

п-р Васил и Атанаска

Те са поколение пастори с ново видение за работа, и новото пререгистриране на църквата с името ББЦ "Ел Ветил" Габрово от 18.10.2004 г., дава и посоката върху, която църквата ще работи за напред. "Ел Ветил" означава "Бог на този дом." Това подчертава ясно, че Бог ще бъде почитен и издигнат като Господ на това място и изграждането на нови посветени служители ще бъде тяхна цел. Реализирани са две библейски училища към църквата, които дават възможност на всеки повярвал да напредва в знание и служение.

Днес в тези училища учат 17 студенти.

Пастор Васил Петров е избран за член на Стрейшинският съвет към Българска Божия Църква през 1998 г. Семейство Петрови са призвани да се движат в областта на изцелително – освободително служение, като желанието им е, да видят хората, които докосват чрез силата на Святия Дух да живеят в победа над греха, депресията, болестта и бедността. Тяхното служение се принася върху ролята на църквата, за в бъдеще, не само в град Габрово, но в цялата страна и Европа. Църква "Ел Ветил" и до днес е единствения и главен източник за техните пътувания за достигане на недостигнатите. Предстоящата работа за в бъдеще насочва пастор Васил към всички възможни масмедиини прокламации на словото. Изработен и подържан е сайт "Vasil Petrov Ministry", който се актуализира всяка седмица с новите проповеди на пастора. Всичките му аудио проповеди, както и някои видео материали са публикувани и в други електронни издания. По този начин църквата достига хора от цял свят, които и свидетелстват за Божията намеса и чудеса в живота им. Пастор Васил Петров работи и в издателската дейност, като всяка седмица издава бюлетин към църквата, който се превежда на два езика английски и немски. Той завърши и едноличната си книга "Като в огледало", като се очаква скоро издаването на нейният тираж.

"Българска Божия Църква Ел Ветил Габрово" с времето изпрати много от членовете си на небето при Исус Христос достойно. Днес, тя има нови членове, които се съграждат като живи камъни в тялото Христово и се подготвят за служители, които да продължат да пишат историята на църква Ел Ветил.

